

Arrest

nr. 244 922 van 26 november 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. GRAVY
Chaussée de Dinant 1060
5100 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat O. GRAVY verschijnt voor verzoeker, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 juli 2019 België binnen met een paspoort zonder visum en verzoekt op 2 augustus 2019 om internationale bescherming. Op 20 januari 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent opgegroeid in de gemeente Opicio in El Salvador bij uw ouders. U ging naar school tot november 2018. Uw ouders en jongere broers wonen nog in Opicio. Uw halfzus, M. M. R. E. (...) heeft El Salvador samen met haar man en kinderen verlaten in mei 2017.

Eind 2016 was u getuige van een moord in uw buurt. Een man die net was vrijgekomen uit de gevangenis werd neergeschoten op straat. Begin 2017 begonnen bendeleden u aan te spreken op straat en vroegen ze u om zaken voor hen te doen. U reageerde telkens dat u niet kon omdat u moest studeren. U werd in totaal vier keer aangesproken. Nog in begin 2017, in januari of februari, was u getuige van een ontvoering in uw buurt. Een man werd door bendeleden vastgepakt en meegenomen. Als gevolg van het feit dat u getuige was van deze ontvoering raakte een deel van uw gezicht verlamd. U ging hiervoor drie maanden in therapie, waardoor u grotendeels herstelde.

In september 2018 werd u tegengehouden door de politie, die u wilden controleren omdat ze dachten dat u aan het bewaken was in opdracht van een bende. Tijdens deze controle werd u met een matrak op uw rug geslagen, waar u een blauwe plek aan overhield.

Op 21 november 2018 werd u benaderd door bendeleden toen u onderweg was naar huis. Ze gaven u een gsm waarop u de volgende dag gebeld werd. Iemand vroeg u om naar het pleintje te komen. De volgende dag ging u naar de plaats van afspraak, waar de bendeleden u vertelden dat u zich bij hen diende aan te sluiten. Ze zeiden dat, indien u zou weigeren om mee te werken, u best niet meer buiten zou komen. Hierna ging u niet meer naar school en kwam u niet meer buiten. Uw vader besloot uw vertrek uit het land te regelen en verzamelde geld om u naar België te kunnen sturen.

Op 25 juli 2019 verliet u El Salvador en vloog u via Spanje naar België. Op 26 juli 2019 kwam u aan in België, waar u op 2 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw identiteitskaart, uw paspoort, uw vliegticket, een medisch attest, een schoolattest, een puntenlijst en een bewijs van goed gedrag en zeden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor vervolging door bendeleden van de MS-13 omdat u geweigerd heeft om met hen mee te werken. Er dient echter te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen in dit verband geen geloof kan worden gehecht aangezien u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken.

Zo blijkt dat u geheel verschillende data vermeldde met betrekking tot de gebeurtenissen die geleid hebben tot u vertrek tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op de DVZ verklaarde u dat u in november 2017 getuige was van een moord en dat u in oktober 2018 getuige was van een ontvoering (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk op het CGVS verklaarde u dat u begin 2017, in januari of februari, getuige was van een ontvoering en dat u eind november 2016 getuige was van een moord (CGVS, p. 9, 12). Dat u er niet

in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over de tijdstippen waarop u dergelijke incidenten heeft zien plaatsvinden in uw omgeving, roept ernstige vragen op bij de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Daarnaast legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen aan uw gezicht begonnen zijn als gevolg van deze traumatische ervaringen. Op de DVZ verklaarde u dienaangaande dat uw medische problemen ontstaan zijn nadat u in november 2017 getuige was van een moord op een onbekende (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat de medische problemen aan uw gezicht een gevolg zijn van de ontvoering waarvan u in 2017 getuige was (CGVS, p. 8, 10). Aangezien u aan het begin van uw gehoor op het CGVS heeft bevestigd dat uw eerste gehoor bij de DVZ goed is verlopen, u de tolk er goed heeft verstaan en u er geen verdere opmerkingen over had, ondermijnen dergelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van uw relaas de algemene geloofwaardigheid van uw problemen (CGVS, p. 2).

U legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de problemen die u met bendeleden heeft gekend in El Salvador. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u in mei 2019 benaderd werd door leden van de bende 'MS'. Zij gaven u een telefoon waarmee u hen op de hoogte moest brengen van wat er gebeurde in de wijk, zoals wanneer de politie verscheen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U verklaarde verder dat u dit geweigerd heeft, waardoor ze u bedreigden en u gestopt bent met uw studies (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS situeert u dit incident waarbij u werd benaderd door bendeleden met een gsm echter in november 2018, meer bepaald op 21 november 2018, de laatste dag dat u in El Salvador naar school zou zijn geweest (CGVS, p. 14). U wordt gewezen op deze tegenstrijdige verklaringen, waarna u verklaarde dat ze u dan nog een keer gezegd zouden hebben dat u moest gaan, maar dat u niet wilde en dat u pas op dat moment bent beginnen kijken voor de tickets (CGVS, p. 18). Dit strookt niet met uw eerdere verklaringen, namelijk dat u na het incident van november 2018 op geen enkele andere manier nog werd bedreigd of lastig gevallen door bendeleden (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordde u dat ze een gsm aan uw jongste broer gaven maar dat u er nooit een oproep op hebt ontvangen (CGVS, p. 18). U vervolgt door te stellen dat die bendeleden niet zouden gezegd hebben dat het voor u was en dat er niet op die telefoon gebeld werd, waardoor u dit incident bezwaarlijk kan aangrijpen om te verklaren waarom u bij de DVZ verklaarde dat uw persoonlijke problemen met de bende zich in mei 2019 en niet in november 2018 situeerden (CGVS, p. 18). Het gegeven dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen af te leggen over wanneer u precies bedreigd werd door de bendeleden, de reden voor uw vertrek uit El Salvador, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast wijzigde u tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud eveneens uw verklaringen over de situatie van uw jongere broers in El Salvador. Er dient te worden opgemerkt dat uw ouders, jongere broers en neven nog steeds in hetzelfde huis wonen en zij geen problemen kennen met bendeleden (CGVS, p. 5-6, 7, 17). De bendeleden zijn u tevens nooit bij u thuis komen opzoeken (CGVS, p. 16). U stelde bovendien geen idee te hebben om welke reden de bendeleden u zouden hebben geviseerd, maar de andere jongens van uw familie niet (CGVS, p. 17-18). Het is dan ook vreemd en ongeloofwaardig dat u aan het einde van uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat bendeleden uw jongste broer toch hebben aangesproken en hem een gsm zouden hebben gegeven (CGVS, p. 18).

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw profiel als jongere die rekrutering door een bende vreest op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. In de bewoording depending on the particular circumstances of the case benadrukt UNHCR in de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 telkenmale dat een individuele beoordeling van elk verzoek noodzakelijk blijft, ook voor bepaalde categorieën van personen met een verhoogd risico. De loutere verwijzing naar een risicoprofiel of naar de algemene situatie in El Salvador kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef, zoals hierboven aangetoond, hierover in gebreke.

Met betrekking tot de aanvaring die u met politieagenten heeft gehad in september 2018, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u hieromtrent niets vermeld heeft tijdens uw verklaringen op de DVZ (vragenlijst DVZ, vraag 3.7 a); (CGVS, p. 8). Bovendien blijkt uit uw verklaringen hieromtrent dat u slechts eenmalig gecontroleerd werd door agenten omdat ze u ervan verdachten te bewaken voor bendeleden (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u hier louter een blauwe plek aan

hebt overgehouden (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen kan dan ook bezwaarlijk worden afgeleid dat u geviseerd of vervolgd wordt door de autoriteiten in El Salvador.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador heeft verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren omwille van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, het bewijs van goed gedrag en zeden hebben louter betrekking op uw identiteit, elementen die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Uw vliegtuigticket toont louter aan wanneer u naar België bent gevlogen. De puntenlijst heeft louter betrekking op uw scholing in 2018, hetgeen hier eveneens niet betwist wordt. Met betrekking tot het medische attest dat u heeft neergelegd, dient te worden opgemerkt dat dit attest geen vermelding maakt van de oorzaak van de problemen die u aan uw gezicht gekend heeft. Uit dit attest is louter op te maken dat u drie maanden in behandeling bent geweest en dat er een klinische verbetering werd opgemerkt (CGVS, p. 11). Met betrekking tot het attest dat u neerlegde van uw school, waarmee u wilt bewijzen dat u niet meer naar school kon gaan omwille van de problemen met bendeleden, dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf hebben documenten niet het vermogen om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Bovendien blijkt dat het werd opgesteld op basis van de verklaringen van uw moeder, waardoor het een gesolliciteerd karakter vertoont.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemeen beginsel van goed bestuur die de verplichting inhoudt een nauwkeurig beheer van de administratieve dossiers".

Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) "een slechte lezing van zijn verklaringen gemaakt heeft" en meent in hoofdorde dat hij gezien zijn verklaringen duidelijk als vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève moet worden beschouwd.

Waar hem in de bestreden beslissing tegenstrijdigheden en onduidelijkheden in zijn verklaringen verweten worden, laat verzoeker het volgende gelden:

"Dat er geen specifieke steunmaatregelen gegeven werden ondanks de jonge leeftijd van verzoeker en zijn gezondheidsproblemen;

Overwegend dat er aan verzoeker verweten werd, een verschillende chronologie van de feiten bij het DVZ en het CGVS gegeven te hebben;

Dat hij werkelijk getuige werd van traumatiserende evenementen: een moord, van de ene kant en ontvoering op straat, van de andere kant;

Dat verduidelijkt moet worden dat verzoeker in een heel gevaarlijke wijk, te Opico woonde;

Dat hij verschillende keren lijken op straat zag liggen en ook mensen die met geweld aangesproken werden;

Dat zijn verklaringen bij het CGVS over de manier waarop de feiten zich voordeden wel juist zijn;

Dat tegenpartij ook niet uitdrukkelijk op de feiten die door verzoeker aangehaald zijn terugkomt;

Dat zij alleen maar tegenstrijdigheden vermeldt tussen de datums van het verhoor van verzoeker bij de DVZ en zijn persoonlijk verhoor bij het CGVS;

Dat deze evenementen een traumatiserend effect op hem hadden in dusdanige mate zijn gezicht ervan verlamd raakte;

Dat hij daarvan gevolgen draagt, zoals tegenpartij dit kon vaststellen.

Overwegend dat verzoeker verduidelijkingen kon geven over de evenementen waarvan hij getuige werd;

Dat het feit getuige te zijn, hem onmiddellijk aan een risico blootstelt;

Dat door zijn jonge leeftijd hij een uitgelezen mikpunt vormt voor de gangs die altijd proberen jonge lui te rekruteren.

Dat men ook mag vermelden dat deze criminele banden hem op straat aangesproken hebben, en ook geprobeerd hebben hem met de telefoon te rekruteren door gebruik te maken van zijn kleine broer als tussenpersoon;

Dat hij heel duidelijk, in zijn land van herkomst in groot gevaar verkeerde;

Overwegend dat hij een voordeel van deze twijfel moest hebben;

Dat inderdaad, zoals verduidelijkt door tegenpartij, het profiel van verzoeker er een mikpunt voor de gangs maakt.

Dat hij ook gezegd heeft dat ze hem op rechtstreekse manier (op straat) maar ook door tussenpersoon (via zijn kleine broer) hem probeerde te rekruteren.

Zoals door UNHCR gezegd werd, vormen de kinderen en de tieners een groep die veel risico's in Salvador oploopt:

"(...)"

Dat het dus duidelijk is dat verzoeker in zijn land van herkomst bijzonder kwetsbaar is;

*Daar hij getuige was van verschillende moorden en dat hij het profiel heeft van een jonge man die in een streek die door de gangs gecontroleerd is leeft;
Overwegend dat bovendien, zoals door de UNHCR onderlijnd werd. de reden die als mikpunt genomen te worden, soms heel moeilijk te identificeren zijn:
«(...)»²;
Dat verzoeker verschillende evenementen gezien heeft en verschillende keren aangevallen werd;
Dat dit de reden is waarom hij onduidelijk was wat de chronologie van de feiten betreft.
Dat het CGVS nochtans geen twijfel over zijn verhaal uitspreekt;
Overwegend dat in tegenstelling met wat verzoeker aangeduid heeft; zijn familie werkelijk gedwongen werd te verhuizen, om zich te beschermen tegenover de bedreigingen die op haar gericht werden.
Dat het feit dat zijn broers (nog) geen problemen gekend hebben geen invloed heeft op zijn eigen vrees voor zware aantastingen,»*

Wat betreft het verwijt dat hij zijn aanvaring met politieagenten in september 2018 niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), betoogt verzoeker als volgt:

*“Dat hier ook men rekening moet houden met de context en de jonge ouderdom van verzoeker;
Dat deze niet per se wist hoe belangrijk zijn verklaringen bij de DVZ waren;
Dat dit daarvoor niet betekent dat hij niet door de politie geslagen werd;
Dat deze verklaringen opnieuw in hun context teruggeplaatst moeten worden.
Dat inderdaad niet door tegenpartij betwist wordt dat het geweld in het land van herkomst van verzoeker blijvend is;
Dat ook niet betwist wordt dat het veiligheid- en gerechtelijk apparaat er "ineffectief en bedorven is"³;
Dat onschuldige mensen regelmatig door de politie aangeklaagd worden.
Dat zoals door International Crisis Group aangeduid wordt:
"(...)»⁴,”*

Met betrekking tot zijn vermeende nood aan subsidiaire bescherming, laat verzoeker subsidiair gelden dat het CGVS alleen maar een korte en niet-geïndividualiseerde analyse van de veiligheidssituatie heeft uitgevoerd. Ten aanzien van de motivering hierover in de bestreden beslissing stelt hij dat de COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 15 juli 2019, waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, talrijke bronnen noemt die El Salvador als een van de gewelddadigste landen ter wereld beschouwen en dat hieruit ook blijkt dat iedereen om een of andere reden door de bendes als mikpunt kan worden genomen. Hierbij gaat het volgens verzoeker werkelijk om algemeen verbreid geweld dat alle lagen van de bevolking raakt, met uitzondering van de hoge economische klassen waar hij geen deel van uitmaakt. Verzoeker haalt verder het hoge moordcijfer in El Salvador aan en herhaalt dat het gerechtelijk systeem bedorven en inefficiënt is. In deze omstandigheden moet men wel vaststellen dat er algemeen geweld heerst in het land, aldus verzoeker.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat de bestreden beslissing vernietigd wordt en dat zijn zaak teruggestuurd wordt naar het CGVS. Hij overweegt te dezen “dat men hem verschillende tegenstrijdigheden verwijt, hoewel zijn verhaal en de antwoorden die hij op de vragen die tijdens zijn persoonlijk onderhoud gesteld werden, gegeven heeft duidelijk en niet dubbelzinnig waren”. Hij verwijt het CGVS niet genoeg rekening te hebben gehouden met zijn kwetsbare profiel en met zijn levensomstandigheden, waaronder de wijk waar hij opgroeide. Hij besluit dat men niet in redelijkheid kan stellen dat het CGVS een voldoende geïnformeerde en gemotiveerde beslissing genomen heeft.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke

overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk maakt dat hij El Salvador heeft verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, nu (i) aan zijn verklaringen in verband met zijn vrees voor vervolging door leden van de bende *Mara Salvatrucha* (MS-13) omdat hij geweigerd heeft om met hen mee te werken geen geloof kan worden gehecht aangezien hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over elementen die de kern van zijn asielaansluiting uitmaken, (ii) zijn profiel als jongere die rekrutering door een bende vreest op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, (iii) uit zijn verklaringen bezwaarlijk kan worden afgeleid dat hij geïnterviewd of vervolgd wordt door de autoriteiten in El Salvador, en (iv) de door hem neergelegde documenten deze vaststelling niet kunnen wijzigen, en omdat (B) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met de bende MS-13. Hij zou getuige geweest zijn van respectievelijk een moord en een ontvoering door leden van deze bende en zou daarnaast ook meerdere keren op straat door hen zijn aangesproken met de vraag om diensten te verlenen, wat hij telkens geweigerd zou hebben. Op gegeven moment zou verzoeker benaderd zijn door de bendeleden toen hij op weg was naar huis, waarbij ze hem een gsm gaven waarop hij de volgende dag zou zijn gebeld met de vraag om naar het pleintje te komen. Daar zou verzoeker te horen gekregen hebben dat hij zich bij de bende moest aansluiten en dat hij beter niet meer zou buitenkomen indien hij zou weigeren. Daarop zou verzoeker zijn vader hebben ingelicht, die vervolgens het nodige zou hebben gedaan zodat hij zijn land van herkomst kon verlaten en naar België kon komen. Verzoeker stelt bij terugkeer naar El Salvador te vrezen dat de bendeleden met wie hij problemen had hem zullen rekruteren, ontvoeren of vermoorden. Daarnaast haalt verzoeker een vrees aan voor de politie in El Salvador, die hem eenmalig zou hebben tegengehouden op verdenking van samenwerking met een bende en hem daarbij zou hebben mishandeld.

Na lezing van het administratief dossier is de Raad in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen in verband met de door hem voorgehouden vrees voor vervolging door leden van MS-13 omdat hij geweigerd zou hebben om met hen samen te werken.

Zo wijst de commissaris-generaal er op goede gronden op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over elementen die raken aan de kern van zijn aansluiting. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Zo blijkt dat u geheel verschillende data vermeldde met betrekking tot de gebeurtenissen die geleid hebben tot u vertrek tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op de DVZ verklaarde u dat u in november 2017 getuige was van een moord en dat u in oktober 2018 getuige was van een ontvoering (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk op het CGVS verklaarde u dat u begin 2017, in januari of februari, getuige was van een ontvoering en dat u eind november 2016 getuige was van een moord (CGVS, p. 9, 12). Dat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over de tijdstippen waarop u dergelijke incidenten heeft zien plaatsvinden in uw omgeving, roept ernstige vragen op bij de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Daarnaast legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen aan uw gezicht begonnen zijn als gevolg van deze traumatische ervaringen. Op de DVZ verklaarde u dienaangaande dat uw medische problemen ontstaan zijn nadat u in november 2017 getuige was van een moord op een onbekende (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat de medische problemen aan uw gezicht een gevolg zijn van de ontvoering waarvan u in 2017 getuige was (CGVS, p. 8, 10). Aangezien u aan het begin van uw gehoor op het CGVS heeft bevestigd dat uw eerste gehoor bij de DVZ goed is verlopen, u de tolk er goed heeft verstaan en u er geen verdere opmerkingen over had, ondermijnen dergelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van uw relaas de algemene geloofwaardigheid van uw problemen (CGVS, p. 2).

U legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de problemen die u met bendeleden heeft gekend in El Salvador. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u in mei 2019 benaderd werd door leden van de bende ‘MS’. Zij gaven u een telefoon waarmee u hen op de hoogte moest brengen van wat er gebeurde in de wijk, zoals wanneer de politie verscheen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U verklaarde verder dat u dit geweigerd heeft, waardoor ze u bedreigden en u gestopt bent met uw studies (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS situeert u dit incident waarbij u werd benaderd door bendeleden met een gsm echter in november 2018, meer bepaald op 21 november 2018, de laatste dag dat u in El Salvador naar school zou zijn geweest (CGVS, p. 14). U wordt gewezen op deze tegenstrijdige verklaringen, waarna u verklaarde dat ze u dan nog een keer gezegd zouden hebben dat u moest gaan, maar dat u niet wilde en dat u pas op dat moment bent beginnen kijken voor de tickets (CGVS, p. 18). Dit strookt niet met uw eerdere verklaringen, namelijk dat u na het incident van november 2018 op geen enkele andere manier nog werd bedreigd of lastig gevallen door bendeleden (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordde u dat ze een gsm aan uw jongste broer gaven maar dat u er nooit een oproep op hebt ontvangen (CGVS, p. 18). U vervolgt door te stellen dat die bendeleden niet zouden gezegd hebben dat het voor u was en dat er niet op die telefoon gebeld werd, waardoor u dit incident bezwaarlijk kan aangrijpen om te verklaren waarom u bij de DVZ verklaarde dat uw persoonlijke problemen met de bende zich in mei 2019 en niet in november 2018 situeerden (CGVS, p. 18). Het gegeven dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen af te leggen over wanneer u precies bedreigd werd door de bendeleden, de reden voor uw vertrek uit El Salvador, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast wijzigde u tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud eveneens uw verklaringen over de situatie van uw jongere broers in El Salvador. Er dient te worden opgemerkt dat uw ouders, jongere broers en neven nog steeds in hetzelfde huis wonen en zij geen problemen kennen met bendeleden (CGVS, p. 5-6, 7, 17). De bendeleden zijn u tevens nooit bij u thuis komen opzoeken (CGVS, p. 16). U stelde bovendien geen idee te hebben om welke reden de bendeleden u zouden hebben geviseerd, maar de andere jongens van uw familie niet (CGVS, p. 17-18). Het is dan ook vreemd en ongeloofwaardig dat u aan het einde van uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat bendeleden uw jongste broer toch hebben aangesproken en hem een gsm zouden hebben gegeven (CGVS, p. 18).”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

De kritiek dat hem geen specifieke steunmaatregelen werden verleend ondanks zijn jonge leeftijd en zijn gezondheidsproblemen is niet dienstig. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij tijdens de administratieve procedure bijzondere procedurele noden had die aanleiding gaven tot het verlenen van passende steun overeenkomstig artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet. Vooreerst heeft verzoeker blijkens de stukken in het administratief dossier op 2 augustus 2019 ten aanzien van de DVZ verklaard dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 11, Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ). Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud van

17 december 2019 dat noch verzoeker noch zijn advocaat bij het CGVS melding hebben gemaakt van gezondheids- of andere problemen die hem zouden verhinderen om op een normale wijze te worden gehoord en/of verklaringen af te leggen. Verzoeker heeft een medisch attest neergelegd waarin hij gediagnosticeerd werd met een verlamming in het aangezicht, doch uit dit attest blijkt niet dat hij niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde verklaringen (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat daarenboven na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn gezondheidsproblemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de (motieven van de) bestreden beslissing. Op welke wijze zijn jonge leeftijd hem zou verhinderen om zonder specifieke steunmaatregelen aanspraak te maken op zijn rechten en te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van zijn procedure, kan niet worden ingezien. Verzoeker was immers meerderjarig op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker licht overigens ook niet toe welke specifieke steunmaatregelen hij nodig zou hebben gehad. De Raad besluit dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat uit de elementen van het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker bijzondere procedurele noden heeft, zodat wordt aangenomen dat zijn rechten gerespecteerd werden en dat hij aan zijn verplichtingen kon voldoen.

De Raad volgt verzoeker evenmin in zoverre hij voorhoudt dat een trauma dat hij zou hebben opgelopen als gevolg van de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt en/of waarvan hij getuige was in zijn wijk de vastgestelde tegenstrijdigheden kan verklaren. Verzoeker legt geen medische attesten voor waaruit kan blijken dat zijn cognitief vermogen ten gevolge van een opgelopen trauma dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn om correcte en coherente verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Zulks kan, zoals hoger reeds opgemerkt, niet blijken uit het door verzoeker voorgelegde medisch attest betreffende de verlamming in zijn aangezicht, dat overigens niets vermeldt over de oorzaak van deze aandoening, zodat het niet kan dienen ter staving van zijn bewering als zouden de gebeurtenissen die hij meemaakte een dermate traumatiserend effect op hem hebben gehad dat zijn gezicht erdoor verlamd raakte. Tevens dient te worden herhaald dat verzoeker noch zijn advocaat op enig moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben gewezen op een dermate ernstige psychische problematiek dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn relaas op een coherente en volledige wijze uiteen te zetten en hierover vragen te beantwoorden.

Voor het overige volhardt verzoeker slechts in zijn verklaringen over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten en het risico dat hij daardoor stelt te lopen. Zodoende brengt verzoeker geen dienstige argumenten aan die afbreuk zouden kunnen doen aan de gedane vaststellingen, die van aard zijn dat zij zijn geloofwaardigheid met betrekking tot de kern van zijn relaas geheel onderuit halen. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt dat hij *“verschillende keren aangevallen werd”* en dat *“zijn familie werkelijk gedwongen werd te verhuizen, om zich te beschermen tegenover de bedreigingen die op haar gericht werden”*, beperkt hij zich tot loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die geen steun vinden in de notities van zijn persoonlijk onderhoud (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 16 en 17).

In zoverre verzoeker betoogt dat hij als jongeman een risicoprofiel heeft aangezien zijn jonge leeftijd hem tot een doelwit van de bendes maakt, en hij in dit verband citeert uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van 15 maart 2016, dient te worden benadrukt dat dit op zich niet volstaat om in zijn hoofde het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“In de bewoording depending on the particular circumstances of the case benadrukt UNHCR in de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 telkenmale dat een individuele beoordeling van elk verzoek noodzakelijk blijft, ook voor bepaalde categorieën van personen met een verhoogd risico. De loutere verwijzing naar een risicoprofiel of naar de algemene situatie in El Salvador kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef, zoals hierboven aangetoond, hierover in gebreke.”

Wat betreft de aanvaring die hij in september 2018 met de politie zou hebben gehad, dient te worden vastgesteld dat verzoeker hierover niets vermeld heeft tijdens zijn gehoor op 2 augustus 2019 bij de DVZ, niettegenstaande hij toen uitdrukkelijk gevraagd werd om een overzicht te geven van alle feiten die hadden geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst (adm. doss., stuk 11, vragenlijst, vraag 3.5). De loutere verwijzingen naar “*de context*” en zijn “*jonge ouderdom*” zijn niet afdoende ter verklaring of verschoning van deze ommissie. Ook het argument dat verzoeker “*niet per se wist hoe belangrijk zijn verklaringen bij de DVZ waren*” kan niet overtuigen. Blijkens het advies voorafgaand aan het invullen van de vragenlijst werd verzoeker immers gewezen op de verwachting dat hij nauwkeurig, maar in het kort, de voornaamste redenen weergeeft waarom hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst problemen vreest of riskeert (*ibid.*, punt 1). Verzoeker werd bij de DVZ overigens ook gevraagd of hij naast de door hem aangehaalde problemen nog problemen heeft gehad met de autoriteiten, waarop hij ontkennend antwoordde (*ibid.*, vraag 3.7 a)). Indien verzoeker daadwerkelijk in september 2018 een aanvaring heeft gehad met de politie en vreest voor problemen met de politie bij een terugkeer naar El Salvador, kan worden verwacht dat hij deze aanvaring en vrees zou hebben vermeld bij de DVZ, *quod non*. Ten overvloede kan nog worden gewezen op de volgende terechte overwegingen van de bestreden beslissing over het incident met de politie:

“*Bovendien blijkt uit uw verklaringen hieromtrent dat u slechts eenmalig gecontroleerd werd door agenten omdat ze u ervan verdachten te bewaken voor bendeleden (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u hier louter een blauwe plek aan hebt overgehouden (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen kan dan ook bezwaarlijk worden afgeleid dat u geïsoleerd of vervolgd wordt door de autoriteiten in El Salvador.*”

Verzoeker weerlegt deze concrete en pertinente motieven niet waar hij opmerkt dat de commissaris-generaal niet betwist dat het geweld in zijn land van herkomst blijvend is en dat het veiligheids- en gerechtelijk apparaat er “*ineffectief en bedorven*” is, zoals blijkt uit de COI Focus “*El Salvador – Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019 waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker de bron waaruit hij citeert niet bij het verzoekschrift voegt, kan het gegeven dat het volgens International Crisis Group vaak zou voorkomen dat onschuldige tieners uit gebieden die gecontroleerd worden door bendes lastiggevallen worden door de veiligheidsdiensten omdat ze aanzien werden voor bendeleden evenmin afbreuk doen aan de vaststelling *in casu* dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij in El Salvador wordt geïsoleerd of vervolgd door de autoriteiten.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij El Salvador verlaten heeft dan wel er niet meer naar kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging als gevolg van de door hem aangevoerde feiten en elementen. Verzoeker heeft geen documenten neergelegd die deze appreciatie kunnen wijzigen. De fotokopieën van zijn paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, bewijs van goed gedrag en zeden, puntenlijst en vliegticket hebben louter betrekking op zijn identiteit, scholing en reisweg, elementen die *in casu* niet worden betwist. Over het medisch attest is hoger reeds uiteengezet waarom het verzoekers verklaringen met betrekking tot de kern van zijn relaas niet staat, noch afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Het schoolattest dient blijkens zijn verklaringen als bewijs dat verzoeker niet meer naar school kon gaan omwille van zijn problemen met de bendeleden (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dit stuk heeft evenwel een gesolliciteerd karakter, daar het in juli 2019, na verzoekers vertrek uit El Salvador, aan zijn vader werd afgegeven op basis van diens verklaringen over de reden waarom verzoeker niet meer naar school kwam (*ibid.*, p. 16). Dit document ontbeert aldus objectieve bewijswaarde.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Waar verzoeker nog argumenteert dat hij in El Salvador geen toegang heeft tot doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten geen geloof wordt gehecht, respectievelijk dat hij in verband hiermee het bestaan van een persoonlijke vrees niet aannemelijk maakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (*“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. *In casu* is met verzoekers relatief jonge leeftijd terdege rekening gehouden. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. In zoverre verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN